

1) Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

2) Kommer, små, og hører til:
Jeg for eder sjunge vil
om så lys og mild en stjerne.
Jeg det ved, I hører gerne:
Himlen hører eder til.

3) Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

4) Langt herfra, i Østerland
stod en gammel stjernemand,
så fra tårnet vist på himlen,
så det lys i stjernevimlen,
blev i sind så barneglad.

5) Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

6) Derfor blev i Østerland
nu så glad den gamle mand,
thi han ville dog så gerne
se den lyse kongestjerne,
før han lagdes i sin grav.

7) Han gik til sin konges slot,
kongen kendte ham så godt,
hørte og med hjertens glæde,
at det lys var nu til stede,
hvorom gamle spådom lød.

8) Han med søn og stjernemand
fluks uddrog af Østerland
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

9) Klare stjerne ledte dem
lige til Jerusalem.
Kongens slot de gik at finde,
der var vel en konge inde,
men ej den, de ledte om.

10) Klare stjerne hastede frem,
ledte dem til Betlehem.
Over hytten lav og lille
stod så pludselig den stille,
strålede så lyst og mildt.

11) Glade udi sjæl og sind
ginge de i hytten ind,
der var ingen kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

12) Østerlands de vise mænd
fandt dog stjernen der igen,
som de skued i det høje,
thi i barnets milde øje,
funklende og klar den sad.

13) Den var dem et tegn så vist,
at de så den sande Krist,
derfor nejede sig glade,
ofrede på gyldne fade
røgelse med søden lugt.

14) Vil I små ej også gerne
se den lyse, milde stjerne,
for den konge dybt jer neje,
som Guds rige har i eje
og vil lukke jer derind?

15) Ser I til den himmel blå
med de gyldne stjerner på,
der den stjerne ej I finde,
men den er dog vist derinde
over Jesu kongestol.

16) Thi det barn, som var på jord,
blevet er en konge stor,
og han sidder nu deroppe
over alle stjerne-toppe
hos Gud Faders højre hånd.

17) Nejer eder kun, I små!
han fra himlen ser derpå.
Sender ham med hjertensglæde
lov og pris til høje sæde!
Det er røgelse for ham.]¹

18) Vise mænd fra østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund,
som var født i samme stund.

19) De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem,
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød,
vugged barnet i sit skød.]²

20) Stjernen ledte vise mænd
til nyfødte konge hen.
I har og en sådan stjerne,
og når I den følger gerne,
kommer I til Jesus vist.

21) Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddomsord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

Nikolaj Frederik Severin Grundtvig
1810